

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/239/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118211825
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118211825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore žalobcu: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX N., zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom T. A. X/A, XXX XX W. - X. P., o zaplatenie 415,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25Csp/26/2019-106 zo dňa 25. júna 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 415,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 415,72 eur od 04.06.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (veta prvá výroku) a zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (veta druhá výroku).

2. Z jeho dôvodov vyplynulo, že žalobca si svoj nárok uplatnil titulom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V rámci uzatvoreného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla medzi žalobcom a žalovanou pre osobné motorové vozidlo Opel Zafira ŠPZ: ZA752ER mal žalobca poistenie verejným prísľubom aj pre prípad škody vzniknutej poškodením alebo zničením vozidla následkom stretu so zverou. Dňa 27.10.2017 došlo na ceste z Gbelian do Žiliny k takejto škodovej udalosti - stretu predmetného motorového vozidla so zverou, v dôsledku ktorej bolo poškodené osobné motorové vozidlo. Predmetné motorové vozidlo dal žalobca opraviť v zmluvnej opravovni žalovanej - spoločnosti Autoservis Franek, s.r.o., za opravu ktorého si opravovňa vyúčtovala náklady vo výške 1.883,06 eur a túto sumu žalobca uhradil. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.05.2018 žalovaná uhradila žalobcovi len sumu 1.267,34 eur, uplatnený nárok vo výške 415,72 eur zostal medzi stranami sporným. Jej neuhradenie žalovaná odôvodnila tým, že ide o sumu predstavujúcu amortizáciu, pričom v konaní nevysvetlila a nezdokladovala dôvody a spôsob výpočtu amortizácie, zvlášť s odkazom na striktné podmienky uvedené v poistnej zmluve a jej prílohách. V konkrétnom prípade si žalobca uplatňoval skutočnú škodu v zmysle vystavenej faktúry č. 10170534 zo dňa 22.11.2017 vystavenej zmluvným servisom ako náklady na opravu vozidla (vo faktúre rozpisané náklady, cena spolu s DPH), pričom žalovaná nerozporovala cenu jednotlivých dielov a cenu práce v zmluvnom servise žalovaného. Okresný súd po vykonanom dokazovaní a aplikácií ust. § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 442 ods.

1 a 3, § 443 Občianskeho zákonníka a príslušných zmluvných dojednaní poisťnej zmluvy uzavrel, že ak malo byť poisťnou udalosťou poškodené motorové vozidlo opravené podľa požiadaviek žalovanej uvedenej v poisťnej zmluve (čl. IX ods. 2 zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel, písm. b) v zmluvnom servise pri použití nových originálnych dielov, vynaložení práce, tieto náklady predstavujú náhradu skutočnej škody, ktorú je potrebné uhradiť. Za podmienok stanovených v poisťnej zmluve sa súd prvej inštancie nestotožnil s názorom žalovanej, že poisťnou udalosťou a následne opravou poškodeného vozidla došlo k zhodnoteniu poisťnou udalosťou poškodeného motorového vozidla a z tohto dôvodu je preto potrebné cenu opravy motorového vozidla znehodnoteného poisťnou udalosťou amortizovať, a to na škodu žalobcu. V takomto prípade vyžadovanú cenu opravy (žalobcom zaplatenú) je žalovaná povinná rešpektovať, pokiaľ podmienky nákladov opravy neupraví v zmluve a v zmluvných dojednaniach odlišným spôsobom. Na tomto základe súd priznal žalobcovi žalobný nárok. Nakoľko žalovaná neuhradila škodu (zostatok žalovanej sumy) riadne a včas t.j. v lehote 15 dní odo dňa ukončenia poisteného šetrenia (18.05.2018) s odkazom na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 21.05.2018, dostala sa do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj príslušný úrok z omeškania vo výške 5 % z priznanej sumy od 04.06.2018 až do zaplatenia (§ 517 ods. 1, 2 OZ). O trovách konania s poukazom na úspech žalobcu v spore rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas v celom rozsahu odvolanie žalovaná z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a), f), h) CSP). Žalovaná považovala rozsudok okresného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše arbitráry, ktorý trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Okresný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci, podľa odvolateľky rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Pritom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, zakladá porušenie základných práv a slobôd. Na dôležitosť práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako záruky spravodlivého súdneho procesu predostrela žalovaná argumentáciu rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu SR. Zároveň poukázala, že podľa ustanovenia § 220 ods. 2 tretia veta CSP má súd dbať, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Mala za to, že súd prvej inštancie sa nedostatočne a nesprávne vysporiadal so zastúpením žalobcu vo vedenom súdnom konaní. Konkrétne uviedla, že žalobca bol vo vedenom súdnom konaní zastúpený spoločnosťou InHelp s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 47 652 420, na základe plnomocenstva, ktorá následne na základe splnomocnenia ďalej splnomocnila Advokátsku kanceláriu Hagara - Hagarová, s.r.o. Podľa názoru odvolateľky spoločnosť InHelp s.r.o. ako zvolený zástupca žalobcu s poukazom na ustanovenie § 89 ods. 1 CSP sa nemohla dať ďalej zastúpiť advokátskou kanceláriou. Takto udelené a podpísané splnomocnenie spoločnosťou InHelp s.r.o. ako splnomocniteľom advokátskej kancelárie je v zjavnom rozpore s ust. § 89 ods. 1 CSP. Žalobu vo vedenom súdnom konaní podávala za žalobcu práve advokátska kancelária. Splnomocnenie udelené advokátskej kancelárii považovala za neplatný právny úkon. Dôsledkom neplatnosti splnomocnenia namietala absenciu procesných podmienok vedeného súdneho konania, keďže právny zástupca žalobcu by v takomto prípade podával žalobu bez existencie platného písomného splnomocnenia. Vzhľadom na uvedené navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi trovy odvolacieho konania. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré považuje za presvedčivé. K zastúpeniu žalobcu uviedol, že žalobca udelil spoločnosti InHelp s.r.o. plnomocnenstvo, v zmysle ktorého bola táto spoločnosť oprávnená zastupovať žalobcu v rámci mimosúdneho uplatňovania nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poisťnej udalosti zo dňa 27.10.2017, pričom v prípade potreby uplatnenia nároku prostredníctvom súdu bola spoločnosť InHelp s.r.o. výslovne splnomocnená na „uzatvorenie i ukončenie zmluvy o poskytnutí právnych služieb s advokátom, vrátane výberu advokáta, podpis a odvolanie plnomocenstva na právne zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa nárokov pre advokáta vybraného splnomocnencom, a to v rozsahu tohto plnomocenstva.“ Všeobecne záväzným právnym predpisom nie je zakázané splnomocniť advokáta prostredníctvom zástupcu (§ 31 ods. 1 OZ), preto mal žalobca za to, že žalovanou prezentovaný výklad skutkového i právneho stavu

je nesprávny a účelový. V tejto súvislosti poukázal napr. na právny názor Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozhodnutí sp. zn. 9Co/93/2019 zo dňa 25.04.2019 alebo sp. zn. 5Co/267/2018 zo dňa 13.12.2018, ktorými rozhodoval o obdobnom odvolaní žalovanej tak, že sa v zásade stotožnil s vyššie prezentovanou argumentáciou žalobcu.

5. Pri rešpektovaní procesného postupu súdom prvej inštancie v zmysle § 374 ods. 1 CSP, žalovaná vo veci nepodala odvolaciu repliku a s ďalšími podaniami strán sporu v priebehu odvolacieho konania odvolací súd nedisponoval.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 CSP a § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III. ÚS 78/05, II. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09).

8. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovanej formulovanú v jej oprávnom prostriedku. Primárne odvolací súd poukazuje, že je viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), t. j. obsah odvolania je určujúci pre identifikáciu odvolacích dôvodov a súčasne vymedzuje aj prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúce môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo.

9. Jediným riadne formulovaným odvolacím dôvodom je absencia splnenia procesných podmienok vedeného súdneho konania, ktorú odvolateľ videl v tom, že právny zástupca žalobcu podával žalobu bez existencie platného písomného splnomocnenia. Z takto prezentovaným názorom odvolateľky sa odvolací súd nestotožnil.

10. Podľa ust. § 89 ods. 1 CSP sa stranou zvolený zástupca na zastupovanie v konaní nemôže dať zastúpiť ďalším zástupcom, ak osobitný zákon (napr. zákon o advokácii) neustanovuje inak. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobu v mene žalobkyne podala Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o. a nie spoločnosť InHelp s.r.o., t. j. zvoleným zástupcom bola advokátska kancelária, ktorá sa v konaní nikým zastupovať nedala.

11. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocneného oprávnenia.

12. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre vymedzenie rozsahu oprávnenia splnomocnenca konať za splnomocniteľa je rozhodujúci obsah plnej moci. Zo splnomocnenia uzatvoreného medzi žalobcom a spoločnosťou InHelp s.r.o. zo dňa 27.02.2018 vyplýva, že plnomocenstvo sa vzťahuje (okrem iného) aj na „uzatvorenie i ukončenie zmluvy o poskytnutí právnych služieb s advokátom, vrátane výberu advokáta, podpis a odvolanie plnomocnenstva na právne zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa nárokov pre advokáta vybraného splnomocnencom, a to v rozsahu tohto plnomocnenstva“.

13. Z ust. § 33a ods. 1 OZ vyplýva, že splnomocnenec, v tomto prípade spoločnosť InHelp s.r.o., je oprávnená udeliť plnomocenstvo inej osobe, aby na miesto neho konala za splnomocniteľa, t. j. v tomto

prípade žalobcu, ak je výslovne oprávnená podľa plnomocenstva udeliť plnomocenstvo inej osobe alebo ak je splnomocnencom právnická osoba, pričom z právnych úkonov ďalšieho zástupcu vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému, t. j. ďalší zástupca (substitút) koná v mene zastúpeného, a teda práva a povinnosti z týchto úkonov vznikajú priamo zastúpenému.

14. Zo splnomocnenia uzatvoreného dňa 03.08.2018 medzi žalobcom v zastúpení spoločnosti InHelp s.r.o. a Advokátskou kanceláriou Hagara - Hagarová, s.r.o. vyplýva rozsah oprávnenia advokátskej kancelárie konať v predmetnej veci a súčasne vyplýva, že žalobca v zastúpení právnickej osoby, ktorá bola na to osobitne splnomocnená, splnomocnila na zastupovanie žalobcu v predmetnej veci menovanú advokátsku kanceláriu.

15. Z vyššie uvedeného odvolací súd uzavrel, že boli splnené obidve podmienky, keďže z plnomocenstva žalobcu právnickej osobe, t. j. spoločnosti InHelp s.r.o. vyplýva, že jej splnomocniteľ dal súhlas, aby ustanovila za seba zástupcu podľa vlastného uváženia, a to aj na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní právnych služieb s ním na vymożenie jeho nárokov, čo aj uvedená spoločnosť učinila, keď v mene žalobcu splnomocnila Advokátsku kanceláriu Hagara - Hagarová, s.r.o. na jej zastupovanie. Z uvedených dôvodov preto námietka žalovanej, že neboli splnené procesné podmienky neobstojí a odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. konanie mu predchádzajúce netrpí namietaným procesným nedostatkom.

16. Ďalšie odvolacie dôvody boli podľa názoru odvolacieho súdu formulované veľmi všeobecne. Odvolateľka konštatujúc, že súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, namietala kvalitu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. S týmto sa odvolací súd nestotožnil. Podľa súdnej praxe nepreskúmateľosť súdneho rozhodnutia predstavuje len také odôvodnenie, ktoré neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Ide o extrémne prípady, keď súdne rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie alebo ide o zásadnú vadu na úrovni „justičného omylu“. Odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, podáva jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho problému, vysvetľuje svoje argumenty, ktoré súd viedli k definitívnemu záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Za porušenie tohto práva nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľky.

17. Pokiaľ odvolateľka uviedla, že súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil, pričom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, zakladá porušenie základných práv a slobôd, možno jednoznačne uviesť, že ide o všeobecne formulovaný dôvod nesprávneho právneho posúdenia bez uvedenia konkrétností prejednávaneho prípadu. Na tomto základe len vo všeobecnosti možno vyvodiť, že odvolateľka sa nestotožnila s právnym záverom súdu, pričom do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

18. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnou odvolacou námietkou žalovanej krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to aj vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie priznal podľa ust. § 255 ods. 1 CSP žalobcovi ako úspešnému v spore nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP vychádzajúc zo zásady úspechu žalobcu aj v odvolacom konaní, ktorému priznal proti žalovanej nárok na ich náhradu v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).